

DELMAGYARORSZAG

minden sora

érdekes

nai: forradalomnak, amelyet nem alulról kívánnak, hanem felülről készítenek elől.

»Ha ezt meg akarod előzni, állíts az állam élére olyan kormányt, amelynek van feje és van botja: van esze és energiája. A jelenleginek egyik sincs, ez a veszte és ez a veszte az országnak is!...«

Kacérkodás a forradalommal

A cárt ezek a levelek sem rázzák fel, továbbra is annak a »sötét hatalomnak« a befolyása alatt áll, amelyre a levelek céloztak. Pedig ekkor már megmozdult a fronton küzdő katonaság fegyelme, mert végzetesen elkeserítette a haderő tagjait a balkezes hadvezetés, a tábornokok torzalkodása és a hadianyag utánpótlásában előállott zökkenők, amelyekből valósággal rendszer lett. Megállapított tény, hogy Szuchomlinov hadügyminiszter 10 év alatt százötvenezer rubelt, (háromnegyedmillió aranykoronát) sikkasztott el, az ágyúk, fegyverek és töltevények, amiket ebből kellett volna vásárolni, nagyon hiányoztak a fronton.

Sir George Buchanan, Anglia pétervári nagykövete is utal rá emlékirataiban, hogy a cár és felesége teljesen környezetének befolyása alá került és az a környezet teljes mértékben vissza is élt a cár befolyáshatóságával és a cárné tájékozatlanságával. Buchanan szerint is a rövidlátás, tehetségtelenség és tehetetlenség kormányozta ebben az időben Oroszországot, amely nem tudta hatalmas erőforrásait kiaknázni a rossz organizáció és a rossz vezetés következtében.

A februári forradalom előestéjén súlyos vád pattant ki Protopopov belügyminiszter ellen. Azzal vádolták, hogy szándékosan késleltette az élelmiszerszállításokat Pétervár felé, hogy ezzel szítsa az elégedetlenséget és felidézze a forradalmat. Lehet, hogy aféle »preventív forradalomra« gondolt, a forrongó hangulat levezetése céljából, de azt sem tartják lehetetlennek, hogy az utca megmozdulására a különféle elfogadtatása céljából volt szüksége, amelynek útjait már minisztersége előtt titkon egyengette, nyilván nem hivatalos megbízás nélkül...

Mindenki a zavarosban akar halászni

A háborús pártnak is rokonszenves volt a forradalom gondolata, mert annak biztosra vett leverésétől a békepárt megsemmisítését remélték. Valami különleges, »idomított forradalomra« gondoltak, ennek lehetőségével jóformán minden párt és politikai csoport kacérkodott 1917 elején. Nem sejtették, hogy a forradalom falra festett ördöge, amit csak ijesztésül szántak, meglevenedik és fölfalja életre hívóit. Így állott elő az a világtörténelemben példátlan helyzet, hogy a hatalom birtokosai — bár ellentétes okokból — maguk nyitottak utat a forradalom előtt, mert mindenki előnyöket várt tőle.

Február 27-én megmozdult az utca. Eldördültek az első fegyverek és a véget elindult a maga útján...

Kozma Béla.

Savas vagy lугos az ön szervezete?

Egy magyar orvos (eltűnést keltő megállapításai a tüdővész gyógyítása terén)

Koch Róbert évtizedekkel ezelőtt felfedezte ugyan a tuberkulózis kórokozóját, de, sajnos, az egyetemes orvostudomány még mindig nem jutott el odáig, hogy százszázalékosan pozitív gyógymóddal tudjon védekezni az emberek százazreit sújtó tüdővész ellen. A rák gyógyításának mindmáig megoldatlan kérdése mellett a tuberkulózis leküzdése okoz legtöbb gondot a mai orvostudománynak.

Helytálló ez a megállapítás különösen magyar viszonylatban. A tüdővész, sajnos, szinte sajátosan magyar népbetegség, amely éppen azon a vidéken, az alföldi síkságon szedi legjobban pusztulásra ítélte áldozatait, ahol magyar népünk színe-java — már Széchenyi István szerint is a »legszajátosabb magyarság« — lakik. Az Alföld poros levegője melegágya a tüdővész fertőző bacillusainak, de versenyeznek az alföldi vidékekkel városaink gyárnegyedei is.

A vér rossz elektromos vezető

Éppen ezért úgy az orvos, mint a nemzetpolitikust egyaránt figyelemre kelteti az Orvosi Hetilap legújabb számában megjelent, a tuberkulózis újfajta gyógykezeléséről szóló cikk. A cikk szerzője dr. Sajgó Győző orvos-egyes, mai orvostudományunk egyik kiválósága.

A szinte szűkszavú cikkben dr. Sajgó eddigi kutatásairól beszámolva, mondhatni forradalmian újszerű utakon keresi a tuberkulózis gyógyítását. Szerinte a tüdőgümőkóros fertőzésre az állapot elsősorban a szervezet lugos állapotát teremti meg. Ez az állapot pedig a vér rossz elektromos vezetőképeségében nyilvánul és laboratóriumi vizsgálata is mérhető. Éppen ezért, ha például az orvos — dr. Sajgó szerint — a gümős átöröklődés kérdését kutatja, ez alatt tulajdonképpen az alkati átöröklött lugos állapot fennállását keresi. Az ember ugyanis öröklődően vagy lugos, vagy savi, vagy egyensúlyi alkattal születik. A leggyakoribb, a kutatások szerint, az egyensúlyi alkati.

Amint dr. Sajgó elmondja cikkében, emez alkati állapot szerint alakul a szervezet, illetőleg a kórokozó támadóképesége is. Megállapítása szerint a baktériumok tulajdonképpen nem is ellenségei az emberi szervezetnek, csupán akkor telepedhetnek meg ott, ha a szervezet jó táptalaj, vagyis biztosítja a kórokozó baktérium életfeltételét és szaporodását. Szerinte a baktériumok egy része a savi állapotú, másik része viszont a lugos állapotú szervezetet kedveli, mint jó táptalajt. Az idült megbetegedések, így többek

között a tüdővész fertőzői számára is a lugos alkatu szervezet a jó táptalaj számukra. Tulajdonképpen itt van az alfája is dr. Sajgó tuberkulózis gyógy-módjának. Mert a lugos állapotból következik kézenfekvően a gyógyítás is: a gümőkóros megbetegedéskor az orvosnak a beteg szervezet lugos állapotát savi állapotúvá kell átalakítania. Ugyanakkor dr. Sajgó a betegek-nél vizsgálat alá vette a vér mésztartalmát is, amelyet a gümős megbetegedéseknél alacsonynak talált. Ebből következik az a megállapítás is, hogy a kalcium (mész) vérszintet is fel kell javítani a gyógyító orvosnak.

Szénsavbelégzés

Ebből a célból dr. Sajgó új eljárást dolgozott ki, amely többek között szénsavbelégzésből és az általa készített emberszérum- és kalcium-befecskendezésekből tevődik össze. Ezzel az eljárásával a szervezetnek eredeti lugos állapotát már több betegnél sikerrel hangolta át savi állapotúra, ami által a beteg szervezet rossz táptalajjává vált a tuberkulózis bacillusa számára; a beteg meggyógyult.

Kutatásából megállapítja dr. Sajgó, hogy a klimatikus gyógykórházakban is tulajdonképpen tudat alatt ugyanígy hangolódik át a szervezet lugos savi állapotúra, ami által a beteg meggyógyul. Ez azonban sokszor vagyontokat felemészthet, mindenképpen komplikált gyógyítási eljárás és ha a szerény anyagi képességű ember pénzügyi ereje utolsó megfeszítése ellenére a kúra félbeszakítására kényszerül, voltaképpen előlől kezdődik a betegsége. A magaslati gyógyhelyeken való kezelés éppen ezért csak a nagyonos osztály számára hozzáférhető, viszont a tuberkulózis népbetegség, amelynek gyógyítását éppen ezért más utakon kell keresnünk. Éppen ezért dr. Sajgó szerint tüdővésznél a beteg szervezetének lugosból savira való áttállítását, amely a gyógyulást meghozza, abban a környezetben kell elérnie az orvosnak, ahol a betegséget a szervezet megkapta.

Érdekes a cikknek az a megállapítása is, amely az elmondottaknak tulajdonképpen dedukciója bizonyos tekintetben, hogy a lugos alkatu orvosok és ápolók a fertőzés veszélye miatt, tüdőszanatóriumi szolgálatra nem alkalmasak. Üdvös volna tehát, amint dr. Sajgó megállapítja, hogy ha ezeknek az önfeláldozó embereknek savházi egyensúlyát is ellenőriznék időnként, mert ha alkattuk közben lugossá változik át, a fertőzés veszélye is fennforog valamennyiüknél.

Amint cikke végén kijelenti, a vizsgálati eljárás alapján az izületi- és csigolyamegbetegedések kétes esetében az ő eljárásával fel lehet állítani a biztos diagnózist is arranézve, hogy a kérdéses gyulladás gümőkóros vagy sokkal általánosabb reumatisz eredetű-e, mivel a savi állapot kizárja a tuberkulózist.

Magán-postám

Adom tudára azoknak, akiket illet, hogy tölem ne várjanak levelet. Egyszerűen nem győzöm az új tarifát. Junius utolsó napján még elintézték minden hátralékot, olcsó portóval boldog új évet kívántam idejében ismerőseimnek és barátaimnak, ezután itt közlöm a mondanivalóimat. Láttam már fővárosi újságot, amelyben megteszik mások is, a nyilvánosság előtt bonyolítják le magánpostájukat. Ez a helyes, egyenes ember mit titkózott? Remélem, falusi postamesternőik körökben sem nehezelmek meg rám, hiszen a kezükre játszom intim dolgaim fellárásával. Tehát:

Rokon. Végtelenül megörültünk a leveleteknek, alig várjuk, hogy viszontlássunk benneteket. De miért nem hozzátok el az ötdik gyereket is? Az csak nem lehet kifogás, hogy nyaralni ment a keresztanyához? A család úgy teljes, ha mindenki együtt van. A lakásból ugyan ki vagyunk telepítve, mert fertőtleníteni kell a sok járványos betegség után, ezért ahányan vagyunk, mind elmentünk részes aratóknak, ahol természetben kapjuk meg a télre való lisztünket. Pendölyke sérülése sem komoly, amíg nem állapítják meg, hogy veszett kutyá harapta meg, vagy csak mérges? Sok ölelés, csók a viszontlátásig is. Gyertek minél előbb.

R. Sch. L. Rám ne méltóztassék számítani, abbahagytam a dohányzást, így az előirányzott bevétel összege is csökken. Egyébként halásan köszönöm, amiért tisztességes életre tetszett szorítani. Csak nem leszek bolond, hogy 1 pengő 82 fillért dobjak ki egy korty hamisítatlan szőlőmagból főzött kávéért s pengővel honoráljam a malacbandával súlyosított hosszulépést. Ugy is eleget léptem eddig.

Költő. Verseinek ajánlására nem vállalkozhatom, semmi befolyásom sincs a lapnál. Elolvassa azonban — mert mindent elolvasok, ha már megterhelnek — igen elszomorodtam. Engem sok csapás ért az életben, Isten segítségével talán kiheverem ezt is. Heltai Jenő költőbarátom jutott az eszembe, őt is elhalmozzák kéziratokkal a dilettánsok, azonban csak most jöttem rá, miért írta a János vitéz legszebb versében azt a sort: Nem tud az írni, aki küldet... Tudom, hogy nincs igazam, talán nem is volt soha, ez azonban nem akadályoz meg benne, hogy mihelyt még egyszer lapot csinálok, abban ne szervezzek meg egy rovatot »Számárpád« címmel. Ebben akarom közölni azokat a beküldött szépirodalmi műveket, amik számára a nagyvilágban e kívül nincs hely. Hátha lesz a közönségnek olyan része, amelyiknek tetszenek!

Ügyvéd. Szíves felhívásának, hogy »külömben« terhe alatt fizessem meg az adósságomat, egyben önnek a levele megírásáért juttassak tíz pengőt, — nem tehetek eleget. Először is épp a napokban nevezett parasztnak egy szépasszony, akit sikertelen »arconalkitgázításért« szemrehányással illetem. Már pedig ha paraszti vagyok, védetség alatt állok. Jelen válasszom megszerkesztése önköltségi áron 18 pengőbe kerül, ezek szerint legyen szíves küldje meg nekem a különbözeti 8 pengőt, ugyancsak »külömben« terhe alatt.

Tudod márt!

Mélyszégyenletes fájdalommal, de a Mindenható Isten akaratában alázattal megnyugodva jelentjük, hogy

őzv. jobaházi Döry Ádámné szül. Nottny Teréz

jóságos életének 74-ik évében 1943. július 22-én, a haldoklók szentségeinek buzgó felvétele után az Urban elhunyt.

Temetése 1943 július 24-én délelőtt fél 10 órakor lesz Szeged-Alsókőzponton a plébánia-templomban bemutatott szentmisecéldozat után.

Szeged-Alsókőzpont, 1943 július 22.

Gyermekei:

Dr. Balogh István
Balogh János
Marx Nándorné
szül. Döry Anna

Unokái:

Balogh Viola
Marx Judit

Huga:

őzv. Gnädinger Kornélia
szül. Nottny Irma
Sógornője:
őzv. Nottny Jánosné
szül. Kleiner Lára